

TIESAS SPRIEDUMS (pirmā palāta)

2005. gada 15. septembrī *

Lieta C-495/03

par lūgumu sniegt prejudiciālu nolēmumu atbilstoši EKL 234. pantam, ko *Hoge Raad der Nederlanden* (Nīderlande) iesniedza ar lēmumu, kas pieņemts 2003. gada 21. novembrī un kas Tiesā reģistrēts 2003. gada 24. novembrī, tiesvedībā

Intermodal Transports BV

pret

Staatssecretaris van Financiën.

TIESA (pirmā palāta)

šādā sastāvā: palātas priekšsēdētājs P. Jannss [*P. Jann*], tiesneši K. Lēnartss [*K. Lenaerts*], K. Šimans [*K. Schiemann*] (referents), E. Juhāss [*E. Juhász*] un M. Ilešičs [*M. Ilešič*],

* Tiesvedības valoda — holandiešu.

ģenerālvokāte K. Štiksa-Hakla [*C. Stix-Hackl*],
sekretārs R. Grass [*R. Grass*],

ņemot vērā rakstveida procesu,

ņemot vērā apsvērumus, ko sniedza:

- *Intermodal Transports BV* vārdā — R. Tusvelds [*R. Tusveld*] un G. van Slotens [*G. van Slooten*], *belastingadviseurs*,
- Nīderlandes valdības vārdā — H. H. Sevenstere [*H. G. Sevenster*] un K. ten Dama [*C. ten Dam*], pārstāves,
- Austrijas valdības vārdā — H. Dosi [*H. Dossi*], pārstāvis,
- Eiropas Kopienų Komisijas vārdā — J. Šiferers [*J. Schiefferer*] un D. V. F. Zeilstra [*D. W. V. Zijlstra*], pārstāvji,

noklausījusies ģenerālvokātes secinājumus tiesas sēdē 2005. gada 12. aprīlī,

pasludina šo spriedumu.

Spriedums

- 1 Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu attiecas uz EKL 234. panta un Kombinētās nomenklatūras pozīcijas 8709, kas ir ietverta I pielikumā Padomes 1987. gada 23. jūlija regulai (EEK) Nr. 2658/87 par tarifu un statistikas nomenklatūru un kopējo muitas tarifu (OV L 256, 1. lpp.), ko groza Komisijas 1998. gada 26. oktobra regula (EK) Nr. 2261/98 (OV L 292, 1. lpp.; turpmāk tekstā — “KN”), interpretāciju.
- 2 Šis lūgums tika iesniegts saistībā ar prāvu *Intermodal Transports BV* (turpmāk tekstā — “*Intermodal*”), Amsterdama (Nīderlande), pret *Staatssecretaris van Financiën* (valsts finanšu sekretārs) jautājumā par to, kā KN klasificē atsevišķus transportlīdzekļus, ko sauc par “*Magnum ET120 Terminal Tractor*”. Minētie transportlīdzekļi ir aprīkoti ar 132 kW jaudas dīzeļmotoru ar 2500 apgriezieniem minūtē, kā arī automātisko pārnenumkārbu ar četriem pārnenumiem gaitai uz priekšu un vienu pārnenumu atpakaļgaitai, ar aizvērtu kabīni un ar 60 cm augstumā paceļamu pacelšanas plāksni. Tiem ir 32 000 kg iekraušanas jauda, ļoti īss griešanās rādiuss, un tie tiek izmantoti puspiekabju pārvietošanai pa zemi un rūpnieciskās celtnēs.
- 3 Pirmais prejudiciālais jautājums attiecas uz dalībvalsts muitas iestādes izsniegtas saistošas tarifu izziņas atbilstību, lai izvērtētu, vai citas dalībvalsts tiesām, kas veic tarifu klasifikāciju, ir pienākums uzdot Tiesai prejudiciālu jautājumu. Otrais jautājums attiecas uz pareizu minēto transportlīdzekļu klasifikāciju.

Atbilstošās tiesību normas

Kombinētā nomenklatūra

- 4 KN balstās uz preču aprakstīšanas un kodēšanas harmonizēto pasaules sistēmu (turpmāk tekstā — “HS”), ko izstrādāja Muitas sadarbības padome, kura kļuva par Pasaules muitas organizāciju, un ko ieviesa ar 1983. gada 14. jūnijā Briselē noslēgto starptautisko konvenciju (turpmāk tekstā — “HS konvencija”), ko kopā ar tās 1986. gada 24. jūnija grozījumu protokolu Kopienas vārdā apstiprināja Padomes 1987. gada 7. aprīļa lēmums Nr. 87/369/EEK (OV L 198, 1. lpp.).
- 5 Pozīcijas 8701 un 8709 bija ietvertas KN otrās daļas XVII iedaļas 87. nodaļā. Šī nodaļa attiecas uz automašīnām, traktoriem, velosipēdiem un mopēdiem, un citiem sauszemes transportlīdzekļiem, to daļām un piederumiem. Minētās grupas 2. piezīme noteic, ka “šajā nodaļā “traktori” ir spēkrati, kas konstruēti galvenokārt citu transportlīdzekļu, iekārtu vai kravu vilkšanai vai stumšanai neatkarīgi no tā, vai tie apgādāti ar palīgiekārtu rīku, sēklu, mēslojuma vai citu preču pārvadāšanai [..]”.
- 6 Brīdī, kad radās muitas parāds, par kuru ir strīds pamata lietā, pozīcija 8701 bija izteikta šādi: “Traktori (izņemot pozīcijā 8709 minētos vilcējus)”. Apakšpozīcija 8701 20 10 attiecās uz “jauniem vilcējiem ar puspiekabi”. Pozīcija 8709 ietvēra “ar celšanas un takelāžas ierīcēm neaprikotus pašgājējus kravas transportētājus, kas izmantojami rūpnīcās, noliktavās, ostās vai lidostās kravu pārvadāšanai nelielos attālumos; vilcējus, kurus izmanto dzelzceļa platformās; to daļas”.

- 7 Vispārīgie KN interpretācijas noteikumi, kas ir ietverti tās pirmās daļas I iedaļas A apakšiedaļā, it īpaši nosaka:

“ Kombinētajā nomenklatūrā preces klasificē saskaņā ar šādiem principiem:

1. Iedaļu, nodaļu un apakšnodaļu virsraksti doti tikai ērtības labad; juridiski klasifikāciju nosaka atbilstoši pozīciju un iedaļu un nodaļu attiecīgajām piezīmēm, kā arī atbilstoši tālāk izklāstītajiem noteikumiem, ja vien pozīcijās un piezīmēs nav noteikts citādi.

[..]”

- 8 Saskaņā ar HS konvencijas 6. panta 1. punktu visu līgumslēdzēju pušu pārstāvji izveidoja Muitas sadarbības padomes “Harmonizētās sistēmas komiteju”. Saskaņā ar HS konvencijas 7. panta 1. punktu šīs komitejas uzdevums ir ierosināt tādus šīs konvencijas grozījumus, kādi var būt vajadzīgi, un sagatavot paskaidrojumus, klasificēšanas ieteikumus vai citus ieteikumus HS interpretācijai.

9 HS paskaidrojums attiecībā uz pozīciju 8701 nosaka:

“Šajā pozīcijā termins “traktori” nozīmē spēkratus ar gājriteņiem vai kāpurķēdēm, kas konstruēti galvenokārt citu transportlīdzekļu, iekārtu vai kravu vilkšanai vai stumšanai. [..]

Izņemot tāda veida vilcējus, kas tiek izmantoti pozīcijā 8709 minētajās dzelzceļa platformās, šī pozīcija ietver visa veida traktorus jebkādi izmantošanai (lauksaimniecības traktori, mežsaimniecības traktori, riteņtraktori, valsts pasūtījuma celtniecības darbu traktori, vinču traktori u.c.) neatkarīgi no tos darbinošā enerģijas avota (ar kompresijas aizdedzes vai dzirksteļaiždedzes iekšdedzes virzuļmotoru, elektrību u.c.) [..]

Šeit ietvertie transportlīdzekļi [..] var būt aprīkoti [..] ar vilkšanas ierīci piekabēm vai puspiekabēm (it īpaši traktori un tiem līdzīgi transportlīdzekļi) [..].” [Neoficiāls tulkojums]

10 HS paskaidrojums par pozīciju 8709 nosaka:

“Šī pozīcija ietver visus tādu veidu kravas transportētājus, kas tiek lietoti rūpnīcās, noliktavās, ostās, lidostās dažādu kravu (preču vai konteineru) pārvadāšanai nelielos attālumos vai nelielu piekabju vilkšanai dzelzceļa platformās.

[..]

Šīs pozīcijas kravas transportētāju būtiskās kopējās īpašības, kas ļauj tos nošķirt no transportlīdzekļiem, kas minēti pozīcijās 8701, 8703 vai 8704, var apkopot šādi:

- 1) to uzbūves un īpašā iekārtojuma dēļ, kas tajos parasti ir paredzēts, tos nevar izmantot ne personu, ne arī preču pārvadāšanai pa [parastiem] ceļiem vai citiem valsts ceļiem;
- 2) piekrautu transportlīdzekļu maksimālais ātrums parasti nepārsniedz 30–35 km/h;
- 3) to griešanās rādiuss ir apmēram vienāds ar paša kravas transportētāja garumu.

Šīs pozīcijas kravas transportētāji parasti nav aprīkoti ar slēgtu vadības kabīni, dažreiz vadītāja vieta ir paredzēta tikai uz platformas, kur vadītāji, vadot transportlīdzekli, atrodas stāvus. Dažreiz virs vadītāja sēdekļa ir novietota aizsargkonstrukcija, piemēram, aizsargplāksne vai metāla režģis.

Šajā pozīcijā ir ietverti arī tādi kravas transportētāji, kurus vadot, vadītājs iet kājām.

Tāda tipa vilcēji, kas tiek izmantoti dzelzceļa platformās, ir konstruēti arī citu transportlīdzekļu, it īpaši mazu piekabju vilkšanai vai stumšanai. Ar pašiem vilcējiem preces netiek transportētas. Tie parasti ir vieglāki un ne tik jaudīgi transportlīdzekļi kā pozīcijā 8701 minētie traktori. Šī tipa transportlīdzekļus var izmantot arī ostu moliņos, noliktavās u.c.

[..]" [Neoficiāls tulkojums]

Tarifu izziņas

- 11 4. pants Padomes 1992. gada 12. oktobra regulā (EEK) Nr. 2913/92 par Kopienas Muitas kodeksa izveidi (OV L 302, 1. lpp.), ko groza Eiropas Parlamenta un Padomes 1996. gada 19. decembra regula (EK) Nr. 82/97 (OV 1997, L 17, 1. lpp., un labojums OV 1997, L 179, 11. lpp.; turpmāk tekstā — "KMK") nosaka:

"Šajā Kodeksā terminiem ir šāda nozīme:

[..]

- 5) "Lēmums" nozīmē jebkuru oficiālu muitas aktu, kas attiecas uz muitas noteikumiem, izlemjot atsevišķu gadījumu, un šāds akts rada juridiskas sekas attiecībā uz vienu vai vairākām konkrētām vai identificējamām personām; šis termins cita starpā attiecas uz saistošu informāciju [izziņu] 12. panta nozīmē.

[..]"

12 KMK 9. panta 1. punkts paredz:

“Attiecīgajai personai labvēlīgu lēmumu atceļ vai groza gadījumos, [..] kad netika izpildīti vai vairs netiek izpildīti viens vai vairāki lēmuma pieņemšanas nosacījumi.”

13 Saskaņā ar KMK 12. pantu:

“[..]

2. Saistoša informācija par tarifiem vai saistoša izcelsmes informācija ir saistoša muitas dienestiem attiecībā pret informācijas turētājiem tikai attiecībā uz tarifu klasifikāciju vai preču izcelsmes noteikšanu.

[..]

3. Šādas informācijas turētājiem ir jāspēj pierādīt, ka:

— sakarā ar tarifiem: deklarētās preces visādā ziņā atbilst informācijā aprakstītajām precēm,

[..]

5. Saistoša informācija vairs nav spēkā:

a) attiecībā uz tarifu informāciju:

- i) ja tiek pieņemta kāda regula un informācija vairs neatbilst šīs regulas noteikumiem;
- ii) ja tā vairs nav saderīga ar kādas 20. panta 6. punktā minētas nomenklatūras interpretāciju:

— Kopienas līmenī — grozījumu dēļ kombinētās nomenklatūras paskaidrojumos vai Eiropas Kopienu Tiesas nolēmuma dēļ,

— starptautiskā līmenī — klasifikācijas atzinuma vai preču aprakstīšanas un kodēšanas harmonizētās sistēmas [HS] nomenklatūras paskaidrojumu grozījumu dēļ;

- iii) ja to atceļ vai groza saskaņā ar 9. pantu, ar nosacījumu, ka par atcelšanu vai grozījumu paziņo turētājam.

Diena, kad saistoša informācija zaudē spēku i) un ii) apakšpunktā minētajos gadījumos, ir minēto pasākumu publikācijas diena vai, starptautisku pasākumu gadījumā, diena, kad Kopienas paziņojums publicēts *Eiropas Kopienu Oficiālā Vēstneša* C sērijā;

[..].”

- 14 5. panta 1. punkts Komisijas 1993. gada 2. jūlija regulā (EEK) Nr. 2454/93, ar ko nosaka īstenošanas noteikumus Regulai Nr. 2913/92 (OV L 253, 1. lpp.), ko groza Komisijas 1996. gada 18. decembra regula (EK) Nr. 12/97 (OV 1997, L 9, 1. lpp.; turpmāk tekstā — “KMK īstenošanas regula”), saistošu izziņu definē kā “izziņu par tarifu [..], kas ir juridiski saistoša visām Kopienas dalībvalstu pārvaldes iestādēm, ja ir izpildīti 6. un 7. panta nosacījumi”.

- 15 KMK īstenošanas regulas 10. pants nosaka:

“1. Neietekmējot [KMK] 5. un 64. pantu, uz saistošu izziņu var atsaukties tikai saņēmējs.

[..]

3. Saistošas izziņas saņēmējs var to izmantot attiecībā uz konkrētām precēm tikai gadījumos, kad pierāda:

- a) attiecībā uz tarifu: ka attiecīgās preces pēc attiecīgo muitas dienestu uzskata visos aspektos atbilst tām, kas aprakstītas uzrādītajā informācijā;

[..].”

16 KMK īstenošanas regulas 11. pants nosaka:

“Saistoša izziņa par tarifu, ko dalībvalsts muitas dienests izdevis pēc 1991. gada 1. janvāra, kļūst saistoša visām dalībvalstu kompetentajām iestādēm saskaņā ar vienādiem noteikumiem.”

Pamata prāva un prejudiciālie jautājumi

- 17 1999. gada 1. martā *Intermodal* deklarēja motorizētus transportlīdzekļus ar nosaukumu “*Magnum ET120 Terminal Tractor*”, lai uzsāktu to brīvu izmantošanu. Minētajā deklarācijā šie transportlīdzekļi bija klasificēti KN tarifa pozīcijā 8709.
- 18 Pēc pārbaudes Nīderlandes muitas dienesti tomēr uzskatīja, ka minētie transportlīdzekļi ietverami KN apakšpozīcijā 8701 20 10. Tādēļ tie nosūtīja *Intermodal* paziņojumu par papildu samaksu.
- 19 Pamatojot iesniegto prasību pret minēto maksājuma paziņojumu *Gerechtshof te Amsterdam* (Amsterdamas Apelācijas tiesa), *Intermodal* iesniedza 1996. gada 14. maija Somijas muitas dienestu izsniegto saistošo izziņu par tarifu. Minētajā dokumentā, kas joprojām bija spēkā, sabiedrība *Sisu Terminal Systems Oy*, Tampere (Somija), bija norādīta kā izziņas turētāja un transportlīdzekļi ar nosaukumu “*Sisu-Terminaaltraktori*” bija klasificēti KN pozīcijā 8709.

- 20 Šo prasību tiesa noraidīja ar 2002. gada 21. maija lēmumu. Uzskatot, ka no vispārējā noteikuma par KN interpretāciju, kas ietverts KN pirmās daļas I iedaļas A apakšiedaļas 1. punktā, un no pastāvīgās Tiesas judikatūras izriet, ka noteicošais kritērijs preču klasifikācijai pēc tarifiem vispārējā veidā ir to objektīvās īpašības un īpatnības, kuras ir definētas KN pozīciju redakcijā un attiecīgo iedaļu vai nodaļu piezīmēs, minētā tiesa uzskatīja — tā kā minētie transportlīdzekļi nav konstruēti preču transportam, nedz arī pielāgoti piekabju vilkšanai, tos nevar klasificēt pozīcijā 8709.
- 21 Līdz ar to, uzskatot, ka acīmredzot klasifikācija apakšpozīcijā 8701 20 10 ir veicama un ka apstāklis, ka trešajai personai izsniegtā Somijas dienestu atšķirīgā saistošā izziņa par tarifu līdzīgai precei neietekmēja šo vērtējumu, *Gerechthof te Amsterdam* nolēma, ka nav piemēroti vērsties Tiesā ar prejudiciālu jautājumu.
- 22 *Intermodal* iesniedza *Hoge Raad der Nederlanden* (Nīderlandes Augstākā tiesa) kasācijās sūdzību par šo spriedumu.
- 23 Uzskatot, ka no KMK 4. panta 5. punkta un 12. panta 2. un 3. punkta, kā arī no KMK īstenošanas Regulas 10. panta izriet, ka *Intermodal* nevarēja iegūt nekādas tiesības no saistošās izziņas par tarifu, kas attiecas uz citu precī, nebūdama tā turētāja, *Hoge Raad der Nederlanden* jautā, vai tādos apstākļos, kādi ir pamata prāvā, valsts tiesai, kas uzskata, ka šāda trešajai personai izsniegta saistoša izziņa par tarifu rada acīmredzami kļūdainu klasifikāciju saskaņā ar KN, nav pienākuma iesniegt Tiesai prejudiciālu jautājumu. Iesniedzējtiesa norāda, ka apstāklis, ka atbilstoši KMK 12. panta 5. punkta a) apakšpunkta ii) daļas pirmajam ievilkumam saistošā izziņa par tarifu zaudē spēku pēc Tiesas sprieduma, kļūstot par nesaderīgu ar KN interpretāciju, iespējams, varētu veicināt apstiprinošu atbildi uz šo jautājumu.

24 Jāpiebilst, ka šī pēdējā minētā tiesa jautā, vai pozīcija 8709 ir jāinterpretē šauri, izslēdzot pamata lietas transportlīdzekļus, tādēļ ka ar tiem nedz transportē preces, nedz arī tie ir dzelzceļa platformās izmantojami vilcēji vai līdzīga veida transportlīdzekļi, vai arī šī pozīcija ir jāinterpretē plašāk, ņemot vērā HS paskaidrojumus, kas attiecas uz jēdzienu "vilcēji", tajā ietverot transportlīdzekļus, kuri tiek izmantoti citu transportlīdzekļu vilkšanai vai stumšanai ne tikai dzelzceļa platformās, bet arī ostās, noliktavās utt.

25 Šādos apstākļos *Hoge Raad der Nederlanden* nolēma apturēt tiesvedību un uzdot Tiesai šādus prejudiciālus jautājumus:

"1) Vai valsts tiesai ir jāuzdod Eiropas Kopienų Tiesai prejudiciālie jautājumi par KN interpretāciju, ja šajā tiesā izskatāmā prāvā par konkrētas preces klasifikāciju KN nodokļu parādnieks pamatojas uz muitas dienestu vērtējumu, kas ir izteikts trešajai personai izsniegtā saistošā izziņā par tarifu par līdzīgu preci, un ja šī tiesa uzskata, ka minētā saistošā izziņa par tarifu neatbilst KN?

2) Vai KN pozīcija 8709 ir jāinterpretē tādā veidā, ka attiecīgie transportlīdzekļi ir ietverami šajā pozīcijā? "

Par prejudiciālajiem jautājumiem

Par pirmo jautājumu

26 Ar šo jautājumu iesniedzējtiesa vaicā, vai valsts tiesai, kurai jāizskata lieta par preces klasifikāciju KN un kurai ir iesniegta minētās prāvas trešajai personai izsniegta citas

dalībvalsts muitas dienestu saistošā izziņā par tarifu, kas attiecas uz līdzīgu precī, ir pienākums uzdot Tiesai jautājumus par interpretāciju, ja tā uzskata, ka minētā saistošā izziņā par tarifu nav saderīga ar KN, un ja tā tarifu klasifikāciju saprot citādāk, nekā norādīts saistošajā izziņā par tarifu.

27 Šajā sakarā vispirms ir jāprecizē — iesniedzējtiesa pareizi uzskata, ka no KMK 12. panta izriet, ka saistoša izziņā par tarifu rada tiesības tikai tās turētājam un tikai attiecībā uz tām precēm, kas ir ierakstītas saistošajā izziņā par tarifu. Arī no šī sprieduma 23. punkta izriet, ka minētā tiesa no tā ir pareizi secinājusi, ka tās izskatāmajā lietā *Intermodal* nebija nekādu personisku tiesību atsaukties uz Somijas dienestu izsniegtu saistošu izziņu par tarifu.

28 Attiecībā uz prejudiciālo jautājumu un, runājot, pirmkārt, par valsts tiesām, kuru spriedumi ir pārsūdzami saskaņā ar iekšējām tiesībām, no EKL 234. panta otrās daļas izriet — kā ir atgādinājusi arī Nīderlandes valdība un Eiropas Kopienu Komisija, — ka šādām tiesām ir tiesības, nevis pienākums vērsties Tiesā ar prejudiciālu jautājumu par interpretāciju, ja tām savu spriedumu taisīšanai ir nepieciešams Tiesas nolēmums šajā jautājumā.

29 Šajā ziņā it īpaši svarīgi ir atgādināt, ka pienākuma vērsties Tiesā ar prejudiciālu jautājumu, ko paredz EKL 234. panta trešā daļa attiecībā uz valsts tiesām, kuru spriedumi nav pārsūdzami, būtisks mērķis ir novērst, ka dalībvalstī rodas ar Kopienu tiesību normām nesaderīga judikatūra (skat. it īpaši 2001. gada 22. februāra spriedumu lietā C-393/98 *Gomes Valente, Recueil*, I-1327. lpp., 17. punkts, un tajā minēto judikatūru).

- 30 Šis mērķis ir sasniedzams, uzliekot šādu pienākumu augstākajām tiesām ar Tiesas pieļautajiem izņēmumiem (1982. gada 6. oktobra spriedums lietā 283/81 *Cilfit* u.c., *Recueil*, 3415. lpp.), kā arī visām valsts tiesām, kuru spriedumi nav pārsūdzami tiesā (skat. 2002. gada 4. jūnija spriedumu lietā C-99/00 *Lyckeskog*, *Recueil*, I-4839. lpp., 14. un 15. punkts, kā arī tajā minēto judikatūru).
- 31 Savukārt valsts tiesas, kuru spriedumi ir pārsūdzami tiesā saskaņā ar iekšējām tiesībām, atbilstoši EKL var brīvi izvērtēt, vai vērsties Tiesā ar lūgumu sniegt interpretāciju prejudiciāla nolēmuma veidā.
- 32 Apstākļi, ka citas dalībvalsts muitas dienesti ir izsnieguši saistošu izziņu par tarifu trešajai personai prāvā, kurā šāda tiesa ir vērsusies, un precei, kas ir līdzīga minētajā prāvā esošajai, uz kuru attiecas tādas atvasinātās tiesības kā KMK 12. pants, nav minētās tiesas rīcības brīvības ierobežojums, kas tai piemīt atbilstoši EKL 234. pantam.
- 33 Otrkārt, runājot par valsts tiesām, kuru spriedumi nav pārsūdzami tiesā saskaņā ar iekšējām tiesībām, ir jāatgādina, ka EKL 234. panta trešā daļa saskaņā ar pastāvīgo judikatūru ir jāinterpretē tādējādi, ka šādām [valsts] tiesām, tiklīdz tām rodas jautājums par Kopienu tiesībām, ir jāpilda pienākums vērsties Tiesā, ja vien tās nekonstatē, ka uzdotie jautājumi nav atbilstīgi vai ka Tiesa jau ir interpretējusi attiecīgās Kopienu tiesību normas, vai ka Kopienu tiesību pareiza piemērošana ir tik acīmredzama, ka nerodas nekādas šaubas. Šādas iespējamības esamība ir jāizvērtē, ņemot vērā Kopienu tiesību specifiskās īpašības, sevišķās grūtības, kas rodas, tās interpretējot, un atšķirīgas judikatūras rašanās risku Kopienā.

- 34 Šajā ziņā apstāklīm, ka citas dalībvalsts muitas dienesti trešajai personai prāvā, ko izskata šāda tiesa, ir izdevuši saistošu izziņu par tarifu par noteiktu precī, kurā izmantota KN pozīciju šķietami atšķirīga interpretācija no tās, ko attiecīgā tiesa uzskatījusi par atbilstīgu attiecībā uz precī, kas ir līdzīga pamata lietā esošajai, liek šai tiesai būt īpaši uzmanīgai, izvērtējot, vai pastāv pamatotas šaubas attiecībā uz pareizu KN piemērošanu, it īpaši ņemot vērā trīs iepriekšējā punktā minētos novērtēšanas elementus.
- 35 Savukārt pretēji tam, ko apgalvo *Intermodal* un Komisija, bet kā pareizi apgalvo Nīderlandes un Austrijas valdība, šāda saistošas izziņas par tarifu esamība pati par sevi neliedz valsts tiesai pēc analīzes veikšanas par šī sprieduma 33. un 34. punktā minēto prasību izpildi secināt, ka šajā gadījumā KN tarifu pozīciju pareiza piemērošana ir tik acīmredzama, ka nepaliek nekādas pamatotas šaubas par uzdotā jautājuma risinājumu, it īpaši ņemot vērā Tiesas pastāvīgi izmantotos interpretācijas kritērijus jautājumā par KN klasifikāciju, tāpat arī līdzīgā gadījumā tas nevar liegt pieņemt lēmumu nevērsties Tiesā ar prejudiciālu jautājumu un atsisināt minēto jautājumu pašai (iepriekš minētais spriedums lietā *Cilfit* u.c. 16. punkts).
- 36 Pirmkārt, ir jāatgādina, ka iespējamā normu atšķirīga piemērošana atsevišķās dalībvalstīs neietekmē Kopējā muitas tarifa interpretāciju, kas ir balstīts uz tarifa pozīciju redakciju (1991. gada 7. maija spriedums lietā *C-120/90 Post, Recueil*, I-2391. lpp., 24. punkts).
- 37 Otrkārt, neskarot noteikumus, kas izriet no 2003. gada 30. septembra sprieduma lietā *C-224/01 Köbler (Recueil*, I-10239. lpp.), atbilstoši judikatūrai, kas izriet no iepriekš minētā sprieduma lietā *Cilfit* u.c., tikai valsts tiesa var izvērtēt, vai Kopien

tiesību pareiza piemērošana ir tik acīmredzama, ka nepastāv nekādas pamatotas šaubas, un tādēļ nolemt nevērsties Tiesā ar jautājumu par Kopienu tiesību interpretāciju, kas izvirzīta šajā valsts tiesā (2001. gada 17. maija spriedums lietā C-340/99 *TNT Traco, Recueil*, I-4109. lpp., 35. punkts).

38 Treškārt, pienākums vērsties tiesā, ko ievieša EKL 234. panta trešā daļa, ir daļa no sadarbības pienākuma nolūkā nodrošināt pareizu Kopienu tiesību piemērošanu un vienveidīgu interpretāciju visās dalībvalstīs, visās valsts tiesās, kas ir par Kopienu tiesību piemērošanu atbildīgās iestādes, un Kopienu Tiesā (skat. it īpaši iepriekš minēto spriedumu lietā *Cilfit* u.c., 7. punkts; 1997. gada 4. novembra spriedumu lietā C-337/95 *Parfums Christian Dior, Recueil*, I-6013. lpp., 25. punkts, un iepriekš minēto spriedumu lietā *Gomes Valente*, 17. punkts). Kā jau ir atgādināts šī sprieduma 29. punktā, [ši pienākuma] būtisks mērķis ir novērst kādas dalībvalsts judikatūras neatbilstību Kopienu tiesību normām.

39 Šajā kontekstā Tiesa jau ir noteikti nospriedusi: pirms secināt, ka Kopienu tiesību normas pareiza piemērošana ir tik acīmredzama, ka nepastāv nekādas pamatotas šaubas par veidu, kādā risināt attiecīgo jautājumu, un tādēļ prejudiciālu jautājumu Tiesai neuzdot, valsts tiesai ir jābūt īpaši pārliecinātai, ka tāpat par acīmredzamu to uzskata arī citu dalībvalstu tiesas un Tiesa (iepriekš minētais spriedums lietā *Cilfit* u.c., 16. punkts). Savukārt no tādas valsts tiesas nevar prasīt, lai cita starpā tā nodrošinātu arī, ka [šādu piemērošanu] par acīmredzamu uzskata arī tās iestādes, kurām nav tiesu iestāžu rakstura, piemēram, administratīvās iestādes.

40 Ceturtkārt, ir svarīgi atgādināt, ka EKL 234. panta ieviestais prejudiciālo nolēmumu mehānisms, kā izriet no šīs pašas normas, ir it īpaši vērst uz to, lai ļautu valsts tiesai, kurai ir jāizskata prāva, saņemt [šīs prāvas] izlemšanai nepieciešamos skaidrojumus. Toties valsts tiesai nevar uzlikt pienākumu izmantot šo mehānismu tikai tāpēc vien,

ka interpretācija, kuru Tiesa veiks attiecībā uz konkrētu tarifa pozīciju saskaņā ar atvasināto tiesību normām, piemēram, KMK 12. pantu, atceļ citas dalībvalsts muitas dienestu izsniegto saistošo izziņu par tarifu vai izbeidz minētiem dienestiem piedēvējamo praksi; nedz saistošā izziņa par tarifu, nedz prakse nav šīs tiesas izlemjamās prāvas priekšmets.

- 41 Attiecībā uz apstākli, ka divās dalībvalstīs varētu pastāvēt no judikatūras atšķirīga administratīvā prakse, kas — kā uzsvēra Komisija — izraisa prasību vienveidīgi piemērot Kopējo muitas tarifu, kā rezultātā — kā uzsver arī *Intermodal* — līdzīgas preces tiktu klasificētas dažādi atkarībā no tā, vai attiecīgais uzņēmējs ievieš šīs preces vienā vai otrā dalībvalstī, ir jānorāda: kā uzsvēra arī Nīderlandes un Austrijas valdība, pastāvošajiem dažādiem mehānismiem, kuriem būtu jānovērš tādas pretrunas, ir tikai pagaidu raksturs.
- 42 Vispirms no KMK 9. panta un 12. panta 5. punkta a) apakšpunkta iii) daļas izriet, ka saistošo izziņu par tarifu var atsaukt, ja viens vai vairāki tā izdošanai izvirzītie nosacījumi nebija vai vairs nav izpildīti. No tā izriet, ka tad, ja muitas dienests uzskata savu sākotnējo interpretāciju par kļūdainu, pēc kļūdas izlabošanas novērtējumā vai attiecīgo uzskatu maiņas jautājumā par tarifu klasifikāciju tas var uzskatīt, ka viens no nosacījumiem saistošās izziņas par tarifu izdošanai vairs nav izpildīts, un atsaukt minēto saistošo izziņu par tarifu nolūkā grozīt attiecīgo preču tarifu klasifikāciju (šajā sakarā skat. 2004. gada 22. janvāra spriedumu apvienotajās lietās C-133/02 un C-134/02 *Timmermans Transport* un *Hoogenboom Production, Recueil*, I-1125. lpp., 21.–25. punkts).
- 43 Tāpat ir jāatgādina, ka saskaņā ar KMK 12. panta 5. punkta a) apakšpunkta i) daļu saistošā izziņa par tarifu zaudē spēku, ja tiek pieņemta regula par klasifikāciju un

saistošā izziņā par tarifu vairs neatbilst tās noteikumiem. Saskaņā ar Regulas Nr. 2658/87 9. panta 1. punktu Komisijai ir tiesības pieņemt šādas regulas par klasifikāciju atbilstoši minētās Regulas 10. pantā paredzētajiem procedūras noteikumiem.

44 Visbeidzot, pieņemot, ka šeit novērotās atšķirības, neraugoties ne uz ko, kļūst pastāvīgas, tad Tiesā var vērsties, pamatojoties uz EKL 226. pantu. Attiecībā uz to ir jāatgādina, ka administratīvā prakse var veidot prasības par pienākumu neizpildi priekšmetu, ja tā ir zināmā mērā konstanta un vispārīga (skat. it īpaši 2004. gada 29. aprīļa spriedumu lietā C-387/99 Komisija/Vācija, *Recueil*, I-3751. lpp., 42. punkts, un 2005. gada 26. aprīļa spriedumu lietā C-494/01 Komisija/Īrija, Krājums, I-3331. lpp., 28. punkts).

45 Ņemot vērā visu iepriekš teikto, uz pirmo jautājumu ir jāatbild: EKL 234. pants ir jāinterpretē tādējādi, ka tad, ja valsts tiesā izskatāmā prāvā, kas attiecas uz noteiktas preces tarifu klasifikāciju, ir iesniegta saistoša izziņa par tarifu, kas attiecas uz līdzīgu precī un ko trešajai personai šajā prāvā ir izsnieguši citas dalībvalsts muitas dienesti, un ja minētā tiesa šajā saistošajā izziņā par tarifu veikto tarifu klasifikāciju uzskata par kļūdainu, tad tas

— neuzliek tiesai, kuras nolēmumi ir pārsūdzami saskaņā ar iekšējām tiesībām, pienākumu uzdot Tiesai jautājumus par interpretāciju,

— pats par sevi automātiski neuzliek tiesai, kuras spriedumi nav pārsūdzami saskaņā ar iekšējām tiesībām, pienākumu uzdot Tiesai jautājumus par interpretāciju.

Tiesai, kuras nolēmumi nav pārsūdzami saskaņā ar iekšējām tiesībām, katrā ziņā, ja tai rodas jautājums par Kopienas tiesību interpretāciju, ir pienākums izmantot savas tiesības vērsties Tiesā, ja vien tā nekonstatē, ka uzdodamie jautājumi nav atbilstīgi vai ka Tiesa jau ir interpretējusi attiecīgās Kopienas tiesību normas, vai ka Kopienas tiesību pareiza piemērošana ir tik acīmredzama, ka nav iemesla nekādām pamatotām šaubām; šādas iespējamības esamība ir jāizvērtē, ņemot vērā Kopienas tiesību specifiskās īpašības, sevišķās grūtības, kas rodas, tās interpretējot, un atšķirīgas judikatūras rašanās risku Kopienā; šajā ziņā iepriekš minētās saistošās izziņas par tarifu esamība liek minētajai tiesai būt īpaši uzmanīgai, izvērtējot, vai pastāv pamatotas šaubas attiecībā uz pareizu KN piemērošanu, it īpaši ņemot vērā trīs iepriekš minētos novērtēšanas elementus.

Par otro jautājumu

- ⁴⁶ Ar savu otro jautājumu iesniedzējtiesa būtībā vaicā, vai KN pozīcija 8709 ir jāinterpretē tādējādi, ka transportlīdzeklis, kam ir tādas pašas īpašības kā transportlīdzeklim pamata prāvā, ir ietverams minētajā pozīcijā.

- ⁴⁷ Saskaņā ar pastāvīgo judikatūru nolūkā nodrošināt tiesisko drošību un kontroles iespējas noteicošais kritērijs preču klasifikācijai pēc tarifiem vispārējā veidā ir to objektīvās īpašības un īpatnības, kas definētas KN un sadaļu piezīmēs vai nodaļā (skat. it īpaši 2004. gada 16. septembra spriedumu lietā C-396/02 *DFDS*, Krājums, I-8439. lpp., 27. punkts, un tajā minēto judikatūru).

- 48 KN, kā arī HS paskaidrojumiem ir būtiska nozīme dažādu pozīciju piemērojamības interpretācijā, tomēr tām nav obligāta juridiska rakstura (skat. it īpaši iepriekš minēto spriedumu lietā *DFDS*, 28. punkts). Līdz ar to minēto piezīmju saturam ir jābūt saderīgam ar KN normām un tās nevar grozīt [šo normu] piemērojamību (skat. it īpaši 1999. gada 9. februāra spriedumu lietā *C-280/97 ROSE Elektrotechnik, Recueil*, I-689. lpp., 23. punkts, un 2000. gada 26. septembra spriedumu lietā *C-42/99 Eru Portuguesa, Recueil*, I-7691. lpp., 20. punkts).
- 49 Šajā gadījumā KN pozīcija 8709 ietver “ar celšanas un takelāžas ierīcēm neapriktus pašgājējus kravas transportētājus, kas izmantojami rūpnīcās, noliktavās, ostās vai lidostās kravu pārvadāšanai nelielos attālumos”, un “vilcējus, kurus izmanto dzelzceļa platformās”, kā arī to daļas.
- 50 Šāda redakcija nošķir divas transportlīdzekļu kategorijas, no kurām abas ir definētas pēc to darbības, it īpaši pēc atsevišķām to fiziskām īpašībām un/vai to iespējamās izmantošanas.
- 51 Attiecībā uz “kravas transportētājiem” šī redakcija ietver arī precizējumu, ka runa ir par transportlīdzekļiem, kas tiek izmantoti preču transportēšanai rūpnīcās, noliktavās, ostās vai lidostās un kas nav aprīkoti ar celšanas ierīcēm. Turklāt HS paskaidrojumi šajā ziņā precizē, ka kravas transportētāji ir aprīkoti, piemēram, ar platformu vai kasti, kurā preces tiek iekrautas.
- 52 Kaut arī tos izmanto rūpnīcu noliktavu teritorijās, transportlīdzekļi pamata lietā acīmredzami neatbilst objektīvajiem izvirzītajiem nosacījumiem, jo, kā pareizi ir uzsvērusi Nīderlandes valdība, no iesniedzējtiesas lēmuma izriet, ka paši minētie

transportlīdzekļi nevar nodrošināt preču transportēšanu, bet tie tiek izmantoti tikai puspiekabju vilkšanai, atbalstot pacelšanas plāksni.

- 53 Attiecībā uz "vilcējiem" vispirms ir jāatgādina, ka pozīcija 8701, kurā ietilpst "traktori", kas 87. nodaļas 2. piezīmē ir definēti kā "visi spēkrati, kas konstruēti galvenokārt citu transportlīdzekļu, iekārtu vai kravu vilkšanai vai stumšanai", norāda, ka minētā pozīcija ietver visus traktorus, kas ir definēti šādā veidā, izņemot vilcējus, uz kuriem attiecas pozīcija 8709.
- 54 Attiecībā uz šo pēdējo pozīciju tās redakcija skar tāda veida vilcējus, kas tiek izmantoti dzelzceļa platformās. Atsevišķas valodu versijas, piemēram, angļu un holandiešu, konkrēti norāda uz dzelzceļa platformu mulīņiem.
- 55 Šajā ziņā ir jāatgādina, ka saskaņā ar Tiesas pastāvīgo judikatūru preces tarifu klasifikācijai objektīvs kritērijs var būt preces paredzētā izmantošana, ja tā ir raksturīga precei; šādu raksturīgumu jāspēj novērtēt, vadoties pēc [preces] objektīvajām īpašībām un pazīmēm (skat. it īpaši 2005. gada 17. marta spriedumu lietā C-467/03 *Ikegami*, Krājums, I-2389. lpp., 23. punkts, un tajā minēto judikatūru).
- 56 Pozīcijas 8709 redakcija piešķir galveno nozīmi faktam, ka attiecīgi transportlīdzekļi ir tāda veida transportlīdzekļi, kas tiek izmantoti vilkšanai dzelzceļa platformās un, kā tas izriet no atsevišķām valodu versijām, it īpaši uz mulīņiem.

- 57 Šāds kritērijs norāda uz tādu transportētāju objektīvām īpašībām, kam jābūt dabiski piemērotiem izmantošanai dzelzceļa platformās, it īpaši uz muliņiem, un identiskiem vai analogiem transportlīdzekļiem, kas tiešām tiek izmantoti šādās vietās.
- 58 Savukārt HS paskaidrojumi apstiprina, ka transportlīdzekļiem, uz kuriem attiecas pozīcija 8709, ir jābūt tāda veida, kas tiek izmantoti nelielu piekabju vilkšanai dzelzceļa platformās.
- 59 Šajā gadījumā, kā atzina iesniedzējtiesa, attiecīgie transportlīdzekļi ir aprīkoti ar 132 kW jaudas dīzeļmotoru ar 2500 apgriezieniem minūtē, kā arī ar automātisko pārnēsūmkārbi ar četriem pārnēsumiem gaitai uz priekšu un vienu pārnēsūmu atpakaļgaitai, ar aizvērtu kabīni un ar 60 cm augstumā paceļamu pacelšanas plāksni. Minētajiem transportlīdzekļiem ir 32 000 kg iekraušanas jauda, ļoti īss griešanās rādiuss, un tie tiek izmantoti puspiekabju pārvietošanai.
- 60 No šīm objektīvajām īpašībām izriet, ka minētie transportlīdzekļi nav acīmredzami līdzīgi tiem transportlīdzekļiem, kas tiešām tiek izmantoti vilkšanai dzelzceļa platformās, it īpaši uz muliņiem, nedz arī tie dabiski ir piemēroti šādai izmantošanai.
- 61 No tā izriet — kā pareizi uzskata Nīderlandes valdība, bet pretēji *Intermodal* un Komisijas aizstāvētajam apgalvojumam, — ka šādi transportlīdzekļi nevar ietilpt pozīcijas 8709 piemērošanas jomā.

62 Turklāt ir novērojams, ka šāds secinājums atbilst citiem HS paskaidrojumu precizējumiem. Tādējādi tie norāda uz īpašībām, kas ļauj nošķirt šos pozīcijā 8701 minētos traktoru transportlīdzekļus no pozīcijā 8709 minētajiem transportlīdzekļiem, it īpaši uz to maksimālo ātrumu, kas parasti nepārsniedz 30–35 km/h, to griešanās rādiusu, kas ir apmēram vienāds ar paša kravas transportētāja garumu, un apstākli, ka to uzbūves un īpašā iekārtojuma dēļ tos nevar izmantot preču pārvadāšanai pa ceļiem, vai apstākli, ka tie parasti ir daudz vieglāki un jaudīgāki par citiem [transportlīdzekļiem]. Šīs piezīmes precizē arī to, ka pozīcijā 8709 minētie transportlīdzekļi parasti nav aprīkoti ar slēgtu vadības kabīni vai vadītāja vietu, dažreiz tā ir paredzēta tikai uz platformas, kur vadītāji, vadot transportlīdzekli, atrodas stāvus.

63 Tomēr ir jāatzīst, ka transportlīdzekļiem pamata lietā nav šo HS paskaidrojumos uzskaitīto īpašību.

64 Ņemot vērā iepriekš minēto, uz otro jautājumu ir jāatbild: pozīcija KN 8709 ir jāinterpretē tādējādi, ka tā neietver transportlīdzekli, kas ir aprīkots ar 132 kW jaudas dīzeļmotoru ar 2500 apgriezieniem minūtē, kā arī automātisko pārnenumkārbu ar četriem pārnenumiem gaitai uz priekšu un vienu pārnenumu atpakaļgaitai, ar aizvērtu kabīni, kā arī ar 60 cm augstumā paceļamu pacelšanas plāksni, kam ir 32 000 kg iekraušanas jauda un ļoti īss griešanās rādiuss un kas tiek izmantots puspiekabju pārvietošanai pa zemi un rūpnieciskās celtnēs. Šāds transportlīdzeklis faktiski nav nedz pašgājējs kravas transportētājs, ko izmanto preču pārvadāšanai, nedz dzelzceļa platformās izmantojams vilcējs minētās pozīcijas nozīmē.

Par tiesāšanās izdevumiem

- 65 Attiecībā uz lietas dalībniekiem pamata lietā šī tiesvedība ir stadija procesā, kuru izskata iesniedzējtiesa, un tā lemj par tiesāšanās izdevumiem. Tiesāšanās izdevumi, kas radušies, iesniedzot apsvērumus Tiesai, un kas nav minēto lietas dalībnieku tiesāšanās izdevumi, nav atlīdzināmi.

Ar šādu pamatojumu Tiesa (pirmā palāta) nospriež:

- 1) EKL 234. pants ir jāinterpretē tādējādi, ka tad, ja valsts tiesā izskatāmā prāvā, kas attiecas uz noteiktas preces tarifu klasifikāciju, ir iesniegta saistoša izziņa par tarifu, kas attiecas uz līdzīgu preci un ko trešajai personai šajā prāvā ir izsniegušas citas dalībvalsts muitas dienesti, un ja minētā tiesa šajā saistošajā izziņā par tarifu veikto tarifu klasifikāciju uzskata par kļūdainu, tad tas

— neuzliek tiesai, kuras nolēmumi ir pārsūdzami saskaņā ar iekšējām tiesībām, pienākumu uzdot Tiesai jautājumus par interpretāciju,

- pats par sevi automātiski neuzliek tiesai, kuras spriedumi nav pārsūdzami saskaņā ar iekšējām tiesībām, pienākumu uzdot Tiesai jautājumus par interpretāciju.

Tiesai, kuras nolēmumi nav pārsūdzami saskaņā ar iekšējām tiesībām, ja tai rodas jautājums par Kopienu tiesību interpretāciju, katrā ziņā ir pienākums izmantot savas tiesības vērsties Tiesā, ja vien tā nekonstatē, ka uzdodamie jautājumi nav atbilstīgi vai ka Tiesa jau ir interpretējusi attiecīgās Kopienu tiesību normas, vai ka Kopienu tiesību pareiza piemērošana ir tik acīmredzama, ka nav iemesla nekādām pamatotām šaubām; šādas iespējamības esamība ir jāizvērtē, ņemot vērā Kopienu tiesību specifiskās īpašības, sevišķās grūtības, kas rodas, tās interpretējot, un atšķirīgas judikatūras rašanās risku Kopienā; šajā ziņā iepriekš minētās saistošās izziņas par tarifu esamība liek šai tiesai būt īpaši uzmanīgai, izvērtējot, vai pastāv pamatotas šaubas attiecībā uz pareizu Kombinētās nomenklatūras piemērošanu, kas ir ietverta I pielikumā Padomes 1987. gada 23. jūlija regulai (EEK) Nr. 2658/87 par tarifu un statistikas nomenklatūru un kopējo muitas tarifu, ko groza Komisijas 1998. gada 26. oktobra regula (EK) Nr. 2261/98, it īpaši ņemot vērā trīs iepriekš minētos novērtēšanas elementus;

- 2) kombinētās nomenklatūras pozīcija 8709 ir jāinterpretē tādējādi, ka tā neietver transportlīdzekli, kas ir aprīkots ar 132 kW jaudas dīzeļmotoru ar 2500 apgriezieniem minūtē, kā arī automātisko pārnēsunkārbu ar četriem pārnēsumiem gaitai uz priekšu un vienu pārnēsumu atpakaļgaitai, ar

aizvērtu kabīni, kā arī ar 60 cm augstumā paceļamu pacelšanas plāksni, kam ir 32 000 kg iekraušanas jauda un ļoti īss griešanās rādiuss un kas tiek izmantots puspiekabju pārvietošanai pa zemi un rūpnieciskās celtnēs. Šāds transportlīdzeklis faktiski nav nedz pašgājējs kravas transportētājs, ko izmanto preču pārvadāšanai, nedz dzelzceļa platformās izmantojams vilcējs minētās pozīcijas nozīmē.

[Paraksti]